

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Indenrigsudvalget 2024-25
INU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 13
Offentligt

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: Vælg dato
Enhed: Kommunalret
Sagsbeh: thj
Sagsnr.:2025 - 600
Dok. nr.: 283339

Folketingets Indenrigsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 (Alm. del), som Folketingets Indenrigsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 9. januar 2025.

Spørgsmål nr. 13:

”Vil ministeren kommentere materialet fra Mikael Hertigs foretræde for udvalget 7/1-25 jf. INU alm. del - bilag 18, 24 og 25 og vil ministeren forholde sig til de tre forslag jf. INU alm. del - bilag 18, side 4?”

Svar:

Det fremgår af INU alm. del - bilag 18, side 4, at Mikael Hertig har stillet følgende forslag:

”1: Ministeren pålægges at opgøre en statistik over, hvor mange formelle berigtigelser hver kommune har foretaget i 2023 i tvangsfjernelsessager.

2: KMSTL § 48 foreslås omformuleret, så Ankestyrelsen kan behandle berigtigelsessager.

(Kommunen skal altid berigtige, også gamle påstande)

Samtidig pålægges landes kommuner i alle sager, der lægger op til bebyrdende forvaltningsakter, at vejlede borgeren jf. forvaltningslovens § 7, stk. 1 om muligheden for at få falske påstande om sig selv korrigeret eller berigtiget.”

Spørgsmål nummer et omhandler statistik i tvangsfjernelsessager. Da dette hører under Social- og Boligministeriets ressort, har jeg anmodet om bidrag fra social- og boligministeren.

Social- og boligministeren har oplyst følgende:

”Social- og boligministeren bemærker, at der ved afgørelser om anbringelse og særligt anbringelse uden samtykke generelt er tale om meget indgribende sager.

Derfor er det også særligt vigtigt, at både børnenes, de unges og deres forældremyndighedsindehaveres rettigheder er sikret, og at kommunerne oplyser sagerne korrekt.

Det følger af den kommunale styrelseslov, at ansvaret for de sager, der behandles i kommunen, ligger hos kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen er derfor også ansvarlig for, at kommunens forvaltning fungerer tilfredsstillende.

Hvis man ønsker at klage over kommunens sagsbehandling, er det derfor i første række kommunens kommunalbestyrelse og borgmester, man skal rette henvendelse til.

Hvis man ønsker at få urigtige oplysninger om sig selv rettet, har man som udgangspunkt ret til det, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 16. I tilfælde, hvor

personen og kommunen er uenige om, hvorvidt de anførte oplysninger er forkerte, skal kommunen lave en tilføjelse til de omstridte oplysninger, hvoraf det fremgår, at den person, oplysningerne vedrører, ikke er enig i oplysningernes rigtighed, og hvoraf det også fremgår, hvad vedkommende mener, er korrekt.

Når de registrerede oplysninger har karakter af en subjektiv eller faglig vurdering, vil det være vanskeligt at fastslå, at oplysningerne om den registrerede er urigtige, da de f.eks. kan bygge på en læge- eller psykologfaglig vurdering. Løsningen i sådanne tilfælde vil kunne være at vedlægge oplysninger om den registreredes synspunkter på sagen.

Personer med del i forældremyndigheden og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, har desuden, mulighed for at klage over børne- og ungeudvalgets afgørelse om anbringelse uden samtykke til Ankestyrelsen, jf. barnets lov § 146, stk. 2.

Ankestyrelsen er en uafhængig myndighed, der udover at være ankeinstans i sociale sager også har mulighed for at tage sager om særlig støtte til børn og unge op af egen drift.

Herudover kan Ankestyrelsens afgørelser efter barnets lov §§ 146 og 151 indbringes for domstolene, jf. barnets lov § 147.

Forældremyndighedsindehaver og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, har ret til gratis advokatbistand ved behandling af en sag om anbringelse uden samtykke.

Social- og boligministeriet følger den kommunale sagsbehandling via Børnesagsbarometeret og omgørelsesprocenter. Børnesagsbarometeret er en undersøgelse af kommunernes sagsbehandling på børn- og ungeområdet foretaget af Ankestyrelsen. Omgørelsesprocenten viser andelen af realitetsbehandlede klagesager i Ankestyrelsen som ændres, ophæves eller hjemvises.

Social- og Boligministeriet indhenter ikke nationalt, struktureret data om den kommunale sagsbehandling på børneområdet. I forlængelse af ovenstående vurderes det vanskeligt at indhente national valid statistik om berigtigelser.”

Vedrørende Mikael Hertigs forslag nummer to og tre, kan jeg generelt oplyse, at det almindelige tilsyn med kommuner og regioner varetages af Ankestyrelsen med Indenrigs- og Sundhedsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed.

Tilsynet kan se på, om en kommune eller region har overholdt den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Lovgivning, som retter sig mod andre end offentlige myndigheder eller både retter sig mod offentlige myndigheder og andre er ikke omfattet af tilsynet. Dette er reguleret i § 48 i lov om kommunernes styrelse (kommunestyrelsesloven).

Tilsynet kan ikke tage stilling til forhold, der kan behandles eller er blevet behandlet af en særlig klage- eller tilsynsmyndighed.

Reglerne om berigtigelse findes i databeskyttelsesforordningens artikel 16. Da reglerne om databeskyttelse også gælder for andre end offentlige myndigheder, er det, som nævnt, ikke omfattet af tilsynets kompetence. Det er Datatilsynet, der fører tilsyn med databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Da det således i dag allerede er muligt at klage over spørgsmål vedrørende berigtigelse af oplysninger, finder jeg ikke, at der er et behov for etablering af en lovhjemmel som foreslået.

Jeg henviser til, at der efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven er ret til oplysning, indsigt, berigtigelse og sletning af personoplysninger.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde